

عنوان مقاله:

نقش کشاورزی شهری در پایداری محیطی شهر

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی دانش و فناوری علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سمیه مجدآبادی فراهانی - کارمند شهرداری اراک

زینب صفدری - کارمند شهرداری اراک

فاطمه احمدی - کارمند شهرداری اراک

خلاصه مقاله:

روند بی محابای افزایش جمعیت انسانی و رشد ناهمگون جوامع شهری موجب مصرف گرایی شدید در شهرها و تبدیلمنابع طبیعی به ضایعات شهری شده است. این فرآیند موجب بهم خوردن چرخه پایداری انرژی در شهر است و چرخه اکوسیستم در محیط زیست طبیعی را به مخاطره انداخته است. فضای سبز در منظر شهری به صورت مصرف گراییانه عملی کند و منابع انرژی و آب فراوانی صرف نگهداری آن می شود. کشاورزی شهری یکی از جنبه های شکل دهنده موضوع گسترده پایداری در منظر شهری است، زیرا از طریق کشاورزی شهری، محل تامین محصول برای شهروندان در داخل یا حاشیه شهر با مشارکت شهروندان می باشد و فضای سبز شهری به صورت محصول ده عمل می کند. به این ترتیب امکان بهره برداری پایدار از آب و خاک و محیط زیست مهیا می شود. در این مقاله ضمن تبیین لزوم بکارگیری کشاورزی شهری، فواید محصول دهی فضای سبز شهری بررسی می شود. در نهایت با اشاره به پیشنهاد کشاورزی شهری در ایران، شهر تهران از نظر قابلیت حفظ و گسترش کشاورزی در شهر مورد مطالعه قرار می گیرد و الگویی برای بکارگیری اراضی کشاورزی در قالبهایی نو ارائه می گردد. روش تحقیق در این مقاله از نوع توصیفی - تحلیلی و جمع آوری اطلاعات به شیوه ی کتابخانه ایی، به همراه مطالعات میدانی بوده است.

کلمات کلیدی:

پایداری، فضای سبز، کشاورزی شهری، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1117380>

